

er svaret på klimaproblemerne, bekvem, fordi de, der vil bygge a-kraft-værker, undgår den besværlige energieffektivisering, og usand, fordi a-kraften er så farlig i den fremtid, man kan forudsige – nu endda med ekstra terroriserisiko.

Derfor ser jeg frem til debatten i Norden om a-kraften, og den kommer også på sessionen. Konsensusvaner gør, at mange parlamentarikere helst undgår at tage stilling til a-kraft, men vi må hjælpe Finland og svenske konservative til at tage hensyn til omverdenen og til kommende generationer.

Østersøen må stærkere ind i vores miljøsam arbejde, for den har det elendigt. Jeg har fulgt miljøtilstanden i Østersøen gennem ganske mange år. Der har været mange rapporter og mange møder, og der har været store forhåbninger til, at EU's østudvidelse skulle styrke miljøet, men uden at remse op fra rapporter kan jeg sige, at der ikke sker nok for Østersøens miljøtilstand, og EU's store nye medlemsland Polen er takket være EU's landbrugsordninger ny storleverandør af havforurening. Bevares, dansk landbrug har også et stort ansvar for udledningen af næringsalte.

Når klimaændringerne hæver temperaturen i Østersøen, har det også betydning. Fiskeriet går i sort, og der er et relativt stort radioaktivt indhold i havet, og midt i det hele kommer der så en plimsoller uden lods sejlene med svensk kerneaffald, der skal til Sellafield.

Vi mener, der er brug for en Sternrapport om Østersøen, selv om man ellers må sige, at det ikke er rapporter, vi mangler, men vi trænger altså til en økonomisk vurdering af, hvad det vil koste, når vi ikke gør det nødvendige i Østersøen.

Jeg kan også godt have nogle forsigtige forhåbninger til parlamentarikersamarbejdet i regionen. Nordisk Råd har været primus motor i et seriøst arbejde for at reducere udledningen af næringsalte. Nu er der dannet en arbejdsgruppe om energi og klima, og Mart Jüssi, som er parlamentariker i Estlands grønne parti, skal stå i spidsen for den. Han var gæst hos Miljøudvalget i Göteborg her i september og er en ung og ny parlamentariker, men en erfaren græsrod med hensyn til havmiljøet.

Jeg håber, at min pessimisme med hensyn til Østersøen kan blive dementeret af udviklingen. Min aktuelle optimisme med hensyn til udviklingen af det nordiske samarbejde er til gengæld fuldstændig intakt.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et enkelt spørgsmål til ordføreren fra hr. Ole Stavad, og det kommer nu.

Kl. 11:51

Ole Stavad (S):

Det var kun lige for at sikre, at der ikke er uklarhed om retstilstanden. SF's ordfører sagde, at man skulle sikre de selvstyrende områder fuldt medlemskab af både Nordisk Ministerråd og Nordisk Råd, og der synes jeg jo, det er lidt vigtigt at få fastslået, at de selvstyrende områders medlemmer af Nordisk Råd, altså Færøernes, Grønlands og Ålands medlemmer, er fuldgyltige medlemmer og kan indtage en hvilken som helst position i Nordisk Råd. Vi har tidligere haft et medlem fra Åland, der også var præsident for Nordisk Råd.

Så derfor vil jeg godt høre hr. Kristen Touborg, om han ikke er enig i, at problemet ligger hos ministerrådet, og at vi som forudsætning for at komme længst muligt med den færøske ansøgning i forhold til ministerrådet er nødt til at prøve at få vore kolleger og regeringerne specielt i Sverige og Finland overbevist om, at de skal være parate til at åbne Helsingforsaftalen.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan bekræfte, at problemerne ligger i ministerrådet. Og det er også fuldstændig korrekt, at den store problemstilling jo er, at der skal enstemmighed til, hvis man skal gå ind og ændre på Helsingforsaftalerne. Derfor er det jo noget, man må appellere til hos især de svenske og de finske ministre, altså at det er det, der er vejen frem.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til ordføreren og beder fru Line Barfod om at gå på talerstolen som ordfører.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er blevet sagt mange pæne ord i dag, og jeg synes også, at der er mange gode ting at sige om det nordiske samarbejde, men jeg vil nu primært her tage fat i nogle punkter, hvor jeg mener der er brug for at diskutere nogle ting, fordi det jo som regel er det, der er det væsentlige.

Det første, som jeg mener er et stort problem, er spørgsmålet om parlamentarikernes rolle i